

облику државног уређења, то је била унитарна држава, а јединице административно-територијалне поделе биле су: области, окрузи, срезови и општине. Област, највећа јединица, није могла имати више од 800.000 становника. Централни органи власти били су краљ, Народна скупштина (била је једнодома) и Министарски савет. Законодавну власт вршили су краљ и Народна скупштина заједнички, а министри су били одговорни и краљу и Народној скупштини. Судску власт вршили су судови, који су били независни. Државни савет је био врховни управни суд. Видовдански устав је поред класичних личних и политичких права и слобода утврђивао и многа социјално-економска права.

Национална и верска хетерогеност становништва нове државе осликавала се и у саставу Народне скупштине, па је било тешко формирати парламентарну већину, а то је опет водило честим парламентарним кризама. Краљ Александар Карађорђевић је 6. јануара 1929. године суспендовао Видовдански устав и завео личну владавину. Октобра 1929. године држава је добила назив Краљевина Југославија. Земља је подељена на девет бановина.

Устав Краљевине Југославије из 1931. године. Краљ Александар Карађорђевић је 3. септембра 1931. године октроисао нови устав, па је Устав Краљевине Југославије из 1931. године познат као септембарски или као октроисани устав. По том уставу, Краљевина Југославија је уставна и наследна (не и парламентарна) монархија. Краљ је био доминантан чинилац у раду и законодавне и извршне власти. Успостављено је дводомо народно представништво, састављено од Народне скупштине и Сената. Министри су били одговорни само краљу. Задржано је унитарно уређење државе, са поделом на бановине.

3. Уставни развој и распад друге Југославије.

Устав Федеративне Народне Републике Југославије из 1946. године. После Другог светског рата, 31. јануара 1946. године, Уставотворна скупштина је донела први устав друге Југославије – Устав Федеративне Народне Републике Југославије. Овај устав је рађен у великој мери по угледу на Устав Совјетског Савеза из 1936. године. Уведено је федеративно уређење државе (уместо унитарног), са шест федералних јединица (народних република), а у саставу једне од њих, Народне Републике Србије, образоване су две аутономне јединице: Аутономна покрајина Војводина и Аутономна Косовско-метохијска област. Највиши савезни органи државне власти били су: дводомна Народна скупштина (чине је Савезно веће и Веће народа), Президијум Народне скупштине (колективни шеф државе) и Влада. У погледу друштвено-економског уређења, Устав је имао за циљ стварање претпоставки за развијање нових (социјалистичких) друштвено-економских односа. Држава је имала одлучујућу улогу у развоју политичког, привредног и целокупног друштвеног живота земље.

Уставни закон из 1953. године. После политичког разлаза са руководством Совјетског Савеза, Југославија је почела да трага за властитим моделима развоја социјализма и убрзо су предузете мере у правцу деетатизације, преношењем државних овлашћења на привредне организације и установе. Тиме се почетком педесетих година улази у период тзв. самоуправног социјализма. Уставни закон из 1953. године није био целовит устав, јер је уређивао само део уставне материје. Ипак, тај уставни закон успоставио је друкчије друштвено уређење од оног које је било успостављено Уставом из 1946. године. Уведена је друштвена својина над средствима за производњу, а радници образују радничке савете као облике остваривања самоуправљања у привреди и у друштвеним делатностима (у образовању, култури и социјалним службама). Савезна народна скупштина је дводомна, а један од домова је веће произвођача (посланике тог већа бирају запослени произвођачи). Уместо Президијума Народне скупштине уведен је председник Републике као инокосни шеф државе, а уместо Владе – Савезно извршно веће. Председник Републике је био истовремено и председник Савезног извршног већа.

Устав Социјалистичке Федеративне Републике Југославије из 1963. године. Овај устав је био наглашено прожет идеологијом, па је у складу с тим био промењен и назив државе (нови назив био је: Социјалистичка Федеративна Република Југославија). У области друштвено-